

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Universitat
Direcció General de Planificació,
Ordenació i Centres

SEGONA LENGUA ESTRANGERA (Batxillerat)

Finalitat de l'assignatura

Dins una comunitat bilingüe com les Illes Balears que forma part d'una Europa multilingüe i multicultural, l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera des d'una edat primerenca resulta essencial per a fer passes cap al plurilingüisme. Aquest ha de permetre als alumnes del batxillerat establir ponts de comunicació amb altres membres d'Europa i d'arreu del món, així com també realitzar l'intercanvi cultural que contribueixi a minvar els recels, prejudicis i discriminació fruit del desconeixement dels seus pobles. El plurilingüisme europeu ha de servir també per agilitzar la fluïdesa de les relacions comercials i la cooperació econòmica que necessàriament es tradueix en un augment de les seves possibilitats laborals.

El Consell d'Europa, reunit a Barcelona el 2002, insta als estats membres de la Unió Europea a potenciar l'adquisició integral d'almenys dues llengües estrangeres des d'una edat primerenca amb la finalitat d'assolir un cert nivell de competència comunicativa. Aquest aprenentatge ha d'incloure els elements necessaris per a proporcionar als alumnes les eines i estratègies que els permetin continuar amb aquest aprenentatge al llarg de la vida i no com un fet puntual i aïllat durant aquesta etapa.

Els alumnes del batxillerat presenten un notable augment de les capacitats cognitives respecte a l'etapa anterior, la qual cosa els facilita l'ús de conceptes abstractes. També millora la seva organització i autocontrol, i, per tant, la seva capacitat per aprendre a aprendre i per ser més autònoms. La major part dels alumnes que accedeixen al batxillerat tenen ja en aquesta etapa uns coneixements previs d'aquesta matèria, que els permeten comunicar-se de forma senzilla en situacions habituals. Aleshores, dins aquesta etapa han de consolidar i ampliar aquests coneixements previs, i desenvolupar les capacitats més especialitzades per tal d'aconseguir els seus interessos i expectatives de futur.

La llengua, a més de vehicle del pensament humà i eina d'aprenentatge, s'utilitza habitualment amb una finalitat comunicativa, per expressar un determinat missatge al nostre interlocutor, per fer o acompanyar accions. Per aquest motiu el currículum bàsic de la segona llengua estrangera incorpora l'enfocament orientat a l'acció

recollit en el Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR) que defineix el que els estudiants han de ser capaços de fer amb la llengua estrangera en diversos contextos comunicatius reals. La segona llengua estrangera no es percep com una matèria que s'estudia, sinó com un valor que es fa i que s'aprèn a fer. Aquest enfocament orientat a l'acció, que ha de capacitar als alumnes del batxillerat a comunicar-se efectivament en el món real, implica entendre l'ensenyament, l'aprenentatge i l'avaluació d'una manera integral.

Estructura del currículum

El currículum bàsic de la segona llengua estrangera, seguint les directrius del MECR, s'estructura en quatre blocs que especifiquen els objectius, criteris d'avaluació i els estàndards d'aprenentatge avaluable d'aquestes matèria:

Bloc 1. Comprensió de textos orals.

Bloc 2. Producció de textos orals: expressió i interacció.

Bloc 3. Comprensió de textos escrits.

Bloc 4. Producció de textos escrits: expressió i interacció.

La complexitat del fet comunicatiu fa que hi hagi una relació multilateral entre els continguts, els criteris d'avaluació i els estàndards d'aprenentatge avaluable. Com a conseqüència d'això, per avaluar el grau d'adquisició de les diverses competències necessàries per dur a terme les accions recollides en cada un dels estàndards d'aprenentatge, s'han d'aplicar tots els criteris d'avaluació descrits.

Aquest currículum ha de ser prou flexible com per ajustar-se a la varietat de nivells que poden presentar els alumnes. Es pren com a referència el currículum general de primera llengua estrangera i es desenvolupa a un nivell més bàsic.

Orientacions metodològiques

Entenem per *metodologia* el conjunt d'estratègies, procediments i accions organitzades i planificades pels professors de forma conscient i reflexiva, amb la finalitat de possibilitar l'aprenentatge i l'assoliment dels objectius plantejats, de manera que els alumnes adquireixin els coneixements, destreses i habilitats lingüístiques, sociolingüístiques i pragmàtiques, i també la capacitat d'aplicar-les de manera conjunta per produir i processar textos orals i escrits adequats als contextos d'actuació.

En l'equació de l'aprenentatge i adquisició d'una llengua estrangera intervenen moltes variables: dimensions del grup, diversitat de nivells, ritmes i estils d'aprenentatge, motivació, recursos, etc. Les interaccions entre els membres del grup classe han de ser fonamentalment comunicatives, que estimulin la parla, significatives, autèntiques i motivadores. Atesa la importància atorgada pel MECR a la finalitat eminentment real i pràctica d'aquesta matèria, l'aprenentatge basat en tasques resulta especialment rellevant. En el procés de desenvolupament de la tasca programada la capacitat comunicativa de l'aprenent es desprèn de forma natural de les activitats implícites en la resolució dels problemes presentats i la posterior anàlisi i reflexió. A fi que l'aprenentatge sigui significatiu i tenguin efectes a llarg termini, aquestes activitats han de ser competencials, assequibles i estimulants per a cada grup depenent de les seves característiques.

Considerant els objectius finals de proporcionar als aprenents les eines necessàries per a saber escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure en la llengua objecte d'aprenentatge, és palesa la necessitat de fomentar que les interaccions lingüístiques que acompanyaran aquest procés siguin en la llengua estrangera. En aquest sentit, el professor és el model lingüístic de referència tant a nivell tècnic com actitudinal. És primordial que el docent s'expressi en la llengua meta sempre que sigui possible i que encoratgi els aprenents i els doni suport en l'ús progressiu de la llengua estrangera. La comunicació s'ha de prioritzar sobre la precisió als primers nivells de coneixement, per contribuir a desenvolupar en els alumnes la capacitat d'expressar-se adequadament en públic amb estratègies pròpies d'aquest context comunicatiu. La motivació és un factor essencial en la consecució d'aquest objectiu; és convenient aprofitar-la, evitant interrompre el procés comunicatiu tot i la desviació temporal dels objectius programats o la excessiva presència d'errors. Aquests han de ser tractats, en el moment adequat, com una oportunitat d'aprenentatge necessària per reflexionar i aprendre. Qualsevol material pot ser susceptible de constituir un recurs didàctic sempre que sigui emprat amb finalitat educativa. Per a atendre els diferents estils d'aprenentatge i fer les activitats més motivadores, el docent ha d'oferir la més ampla varietat de fonts i recursos que tenguin a l'abast. Aquests han de ser el més autèntics possible, semblant-se als que l'alumne usaria en la seva pròpia llengua.

Tot i prioritzar un enfocament metodològic comunicatiu, la varietat de situacions i estils d'aprenentatge fa convenient considerar un enfocament eclèctic que aprofiti els avantatges de cada metodologia en la proporció adequada.

La disposició de l'aula ha d'afavorir la comunicació i el desenvolupament d'activitats cooperatives evitant limitar-se a la disposició tradicional, incloent-hi la utilització d'espais alternatius tant dins com fora del centre.

Dins el grup classe hi trobam una gran heterogeneïtat de perfils i estils d'aprenentatge. Per poder atendre millor les necessitats educatives dels alumnes de llengües estrangeres, es poden fer subagrupacions en parelles o petits grups en funció de les característiques de les tasques proposades, dels objectius didàctics i del perfil dels alumnes. Els agrupaments han d'afavorir el desenvolupament acadèmic dels alumnes així com també la seva integració social en el grup classe creant un entorn de treball relaxat. A fi que l'aprenentatge sigui més profitós i motivador, s'ha de programar una àmplia varietat de tasques distribuïdes temporalment d'acord amb una estructura i planificació prèvia susceptible de ser modificada depenent del desenvolupament de la sessió.

L'avaluació ha de formar part integral del procés d'ensenyament-aprenentatge. Per ser vàlida i justa, s'ha de basar en instruments el més variats possible i procediments d'avaluació formal i informal, com ara observacions sistemàtiques de la feina dels alumnes, rúbriques, presentacions orals, proves objectives orals i escrites, portafolis europeu de llengües, etc. S'ha d'avaluar tant el procés com el resultat tenint en compte el punt de partida de l'alumne i el seu progrés.

Els professors duren a terme una pràctica docent flexible i reflexiva i una avaluació contínua i constant de les capacitats, habilitats, actituds i assoliment dels objectius plantejats durant el desenvolupament de les tasques d'aprenentatge. Aquesta retroalimentació condiona les actuacions i planificacions d'actuacions posteriors. La reflexió sobre aquest procés per part d'ambdós protagonistes és en realitat una finalitat en si mateixa que ha de permetre a l'alumne desenvolupar la competència de l'aprenentatge autònom al llarg de la vida i als professors plantejar-se la idoneïtat de la seva presa de decisions. Els alumnes han de participar activament en l'avaluació del seu propi aprenentatge fent ús d'estratègies com l'autoavaluació i la coavaluació i considerant els errors com a oportunitats necessàries per avançar.

Les activitats d'avaluació han de ser coherents amb les treballades prèviament a l'aula tant en contingut com en format. Els alumnes han de conèixer la forma i els criteris d'avaluació des de bon principi. Aquests han de ser clars, especificant els criteris de qualificació i promoció.

El docent assumeix el paper de facilitador, orientador i promotor del desenvolupament competencial dels alumnes dissenyant activitats comunicatives mitjançant pràctiques de treball individual i cooperatiu, aplicant mesures de flexibilització i mecanismes de reforç i ampliació. Conseqüentment, el docent facilita l'aprenentatge que els ha de guiar en el seu camí cap a l'aprenentatge autònom. Per poder respondre a les necessitats dels alumnes de llengua estrangera, el docent ha de tenir una ment flexible, la programació de les activitats ha de estar sempre oberta a mutacions, lleugeres o radicals. És primordial una exposició continuada a la llengua oral perquè els alumnes adquireixin una correcta pronunciació, entonació i accentuació, i també un repertori lèxic, estructures i fórmules d'ús diari a partir de les quals poder expressar les seves vivències personals i necessitats immediates, que afavoreixin d'aquesta manera un aprenentatge significatiu.

La implicació i la participació activa de les famílies en l'aprenentatge de les llengües estrangeres és fonamental per a l'èxit del procés d'aprenentatge integral dels alumnes. S'ha demostrat la relació entre el grau d'implicació de les famílies i l'èxit dels alumnes en l'assoliment dels seus objectius acadèmics i la seva posterior integració social i professional.

Contribució de l'assignatura al desenvolupament de les competències

Les activitats de recepció, producció i interacció orals i escrites que conformen els estàndards d'aprenentatge en el currículum bàsic integren tant les diverses competències comunicatives específiques com les competències clau generals corresponents a cada etapa.

L'adquisició d'una segona llengua estrangera, en les seves diferents modalitats, contribueix en primer lloc, i de manera fonamental, al desenvolupament de la competència en comunicació lingüística, no tan sols en la llengua objecte d'estudi sinó també en la llengua primera. La reflexió conscient i el desenvolupament sistemàtic de competències variades que comporta l'aprenentatge de llengües estrangeres s'estén a la llengua primera a fi de millorar les competències en aquesta per comprendre, expressar-se, interactuar i articular pensaments i sentiments sobre un mateix, l'altre, i l'entorn mental i físic en el qual s'actua.

La principal eina d'accés a l'aprenentatge de nous coneixements en la majoria d'àrees és la llengua. És precisament per aquest motiu que en el procés mateix d'aprenentatge de nous coneixements es desenvolupa una altra competència bàsica

que ha de servir per continuar aprenent al llarg de la vida, aprendre a aprendre. Conseqüentment, el currículum incideix en el caràcter procedimental de tots els seus elements constituents. Els continguts necessaris per assolir els estàndards d'aprenentatge, el grau d'adquisició del quals es valora aplicant els criteris d'avaluació descrits com a accions, són considerats continguts competencials; això és, tot allò que l'estudiant ha de saber de forma simultània, saber utilitzar i saber incorporar al seu perfil de competències. El currículum ajuda els alumnes a desenvolupar la capacitat d'aprendre a aprendre, començant per establir de manera transparent i coherent els objectius o resultats pretesos, que han de fer els estudiants com a parlants de una llengua estrangera mitjançant el seu ús; determinant el que necessiten aprendre per assolir aquests objectius, i indicant les estratègies que poden aplicar per aconseguir-ho mitjançant una profunda reflexió sobre el seu propi procés d'aprenentatge a fi de treure'n les conclusions oportunes respecte a quin és el tipus d'estratègia d'aprenentatge més adient per a cadascú. El primer pas per a un eficaç aprenentatge autònom que continuï al llarg de la vida és marcar-se objectius diversos segons les necessitats de desenvolupament del perfil personal i anar-los modificant en funció dels resultats obtinguts amb la reflexió sobre l'aprenentatge.

L'aprenentatge de la segona llengua estrangera pot contribuir notablement al cultiu de la competència matemàtica potenciant la capacitat per produir i interpretar informacions sobre aspectes quantitatius i espacials de la realitat i per a resoldre problemes relacionats amb la vida quotidiana i laboral. D'altra banda, atès l'alt nombre de publicacions científiques realitzades en llengües estrangeres, el seu estudi també proporciona un apropament al món físic immediat i una interacció responsable amb ell, contribuint així al treball de les competències bàsiques en ciència i tecnologia que promouen el desenvolupament del pensament científic expandint l'accés a dades, procediments i tècniques d'investigació, i també la capacitat de l'individu per identificar, plantejar i resoldre situacions de la vida quotidiana.

Els mitjans tecnològics són actualment els canals principals de transmissió lingüística. Les tecnologies de la informació i la comunicació ofereixen la possibilitat de comunicar-se en temps real amb altres persones de qualsevol part del món i també faciliten l'accés senzill i immediat a un flux d'informació més gran. Aquests mitjans estan recollits en el currículum com a suports naturals dels textos orals o escrits que l'estudiant haurà de produir, comprendre i processar, per la qual cosa la

competència digital forma part substancial de la competència en comunicació lingüística.

L'aprenentatge de llengües estrangeres suposa necessàriament una actitud oberta envers els altres; els nous coneixements i actituds han de desenvolupar l'habilitat per comprendre la realitat social del món plural on vivim i per exercir una ciutadania democràtica, segura de si mateixa però alhora íntegra, solidaria, responsable i honesta. En la competència social i cívica són cabdals l'habilitat per a interactuar eficaçment a l'àmbit públic, manifestar solidaritat i interès pels problemes de la comunitat, el respecte als drets humans i la comprensió i acceptació de les diferències de tota casta presents al món. El caràcter relatiu del costums, pràctiques i idees és una circumstància que s'ha d'entendre com una oportunitat d'enriquiment mutu i d'evitació o resolució de conflictes de manera satisfactòria per a totes les parts. Les competències socials i cíviques, i la consciència i l'expressió culturals, tant les circumscrites als entorns més immediats com les pròpies d'àmbits cada vegada més amplis d'actuació, formen part així de les habilitats que comprèn una competència intercultural integrada a l'aprenentatge d'aquesta matèria.

Les llengües estrangeres són ara més que mai, i especialment a les Illes Balears, la porta a un món d'interessants possibilitats en el terreny laboral i professional, i el currículum pretén fomentar l'emprenedoria com a actitud davant la vida incorporant activitats concretes en les quals l'estudiant aprèn a ser crític, creatiu i compromès també en aquests contextos. L'articulació clara i convincent de pensaments i idees i la capacitat d'assumir riscos, juntament amb la gestió adequada de la interacció i l'estímul que suposa comunicar-se en altres llengües per enfrontar nous reptes o resoldre problemes en escenaris complexos, són fonamentals en el desenvolupament de l'esperit emprenedor.

L'enfocament orientat a l'acció adoptat en el currículum bàsic es concentra en l'estudiant, que és qui aprèn, construeix les seves competències i les utilitza, tant per dur a terme les tasques d'aprenentatge a l'aula com les que demanda la comunicació real. Per tant, la matèria de segona llengua estrangera contribueix decisivament al desenvolupament de destreses essencials del sentit de la iniciativa en especial pel que respecta a les activitats d'expressió i interacció oral i escrita, en les quals, des de la seva mateixa planificació, els alumnes han de prendre decisions sobre què dir i com fer-ho, a través de quin canal i amb quins mitjans, en quines circumstàncies i depenent de quines expectatives i reaccions dels interlocutors o corresponsals, tot això a fi de complir el propòsit comunicatiu que es persegueix

amb el major grau possible d'èxit. La tria i l'aplicació conscient de les estratègies de comunicació, d'organització del discurs, de control sobre la seva execució preparen els estudiants per assumir les seves responsabilitats, trobar seguretat en les seves pròpies capacitats, reforçar la seva identitat i regular el seu comportament. Aquesta competència fa referència a la capacitat de transformar idees en actes.

L'aprenentatge de una llengua estrangera col·labora en el desenvolupament de la competència de consciència i expressions culturals emprant models lingüístics que contenguin produccions amb un component cultural al mateix temps que permet valorar la llibertat d'expressió, el dret a la diversitat i la importància del diàleg intercultural. Es tracta per tant d'una competència que facilita tant expressar-se i comunicar-se com percebre, comprendre i enriquir-se amb diferents realitats i produccions del món de l'art i de la cultura i considerar-les part del patrimoni cultural dels pobles.

Objectius específics

L'ensenyament de la segona llengua estrangera en aquesta etapa té els objectius següents:

1. Escoltar i comprendre missatges relacionats amb les activitats de l'aula: instruccions, preguntes, comentaris, etc.
2. Comprendre informació general i específica de textos orals sobre assumptes quotidians.
3. Desenvolupar la comprensió de missatges orals usant el context verbal i no verbal i els coneixements previs sobre la situació.
4. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives.
5. Llegir textos de forma comprensiva i ser capaç d'extreure informació general.
6. Escriure textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
7. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge utilitzant sempre la llengua estrangera vehicular dins l'aula.
8. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua estrangera.

9. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
10. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua estrangera i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
11. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.
12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua estrangera i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable

SEGONA LENGUA ESTRANGERA I

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS
--

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la

conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

– Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (recepció), dins les mateixes àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació

Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics, clarament estructurats i articulats a una velocitat lenta o mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer i utilitzar per comprendre un text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica), i convencions socials (actituds, valors).

Distingir tant la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació de la informació (per ex., nova davant coneguda, o exemplificació).

Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació

oral, així com els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar interès).

Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions d'ús molt freqüent, quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Capta els punts principals i detalls rellevants de missatges, gravats o de viva veu, que contenguin instruccions, indicacions o una altra informació clarament estructurada (per ex., sobre com utilitzar una màquina o dispositiu d'ús quotidià), sempre que pugui tornar a escoltar el que s'ha dit o demanar confirmació.

2. Entén en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (per ex., a bancs, botigues, hotels, restaurants, transports, centres educatius), i els punts principals i informació rellevant quan se li parla directament en situacions menys habituals (per ex., si sorgeix cap problema mentre viatja), sempre que pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

3. Comprèn, en una conversa informal en què participa, tant opinions justificades i clarament articulades sobre diversos assumptes quotidians o d'interès personal, com l'expressió de sentiments sobre aspectes concrets de temes habituals o d'actualitat.

4. Comprèn, en una conversa formal o entrevista a la qual participa, informació rellevant de caràcter habitual i predictable sobre assumptes pràctics en l'àmbit educatiu, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, o que es reformuli, aclareixi o elabori, una cosa de la qual se li ha dit.

5. Distingeix, amb suport visual o escrit, el sentit general i les idees més importants en presentacions ben estructurades i d'exposició lenta i clara sobre temes coneguts o del seu interès en els àmbits personal i educatiu.

6. Identifica els aspectes més importants de programes informatius, documentals i entrevistes en televisió, així com l'essencial d'anuncis publicitaris i programes d'entreteniment, quan el discurs està bé estructurat i articulat amb claredat en una varietat estàndard de la llengua, i amb suport de la imatge.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

- Concebre el missatge amb claredat, distingint la seva idea o idees principals i la seva estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, en el seu cas, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

- Modificar paraules de significat semblant.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar dítctics o fer accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripcions i apreciacions de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció,

l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Produir textos d'extensió breu o mitjana, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre formal, neutre o informal, en els quals s'intercanvien informació i opinions, es justifiquen breument els motius d'accions i plans, i es formulen hipòtesis, encara que es produeixin pauses per planificar el que es dirà i en ocasions calgui formular el missatge en termes més senzills i repetir o reelaborar el que s'ha dit per ajudar la comprensió de l'interlocutor.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus o de longitud mitjana, i d'estructura simple i clara, recurrent, entre altres, procediments com la reformulació, en termes més senzills, del que es vol expressar quan no es disposa d'estructures o lèxic més complexos en situacions comunicatives més específiques.

Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, ajustant el missatge al destinatari i al propòsit comunicatiu, i mostrant la propietat i cortesia degudes.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text adequadament, organitzar la informació de manera clara o ampliar-la amb exemples.

Mostrar un bon control sobre estructures sintàctiques i discursives d'ús més comú en la comunicació oral, seleccionant entre elles les més apropiades en funció del propòsit comunicatiu, del contingut del missatge i de l'interlocutor.

Conèixer i utilitzar el lèxic oral d'ús més comú relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos,

estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions d'ús freqüent en la comunicació oral.

Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometi algun error de pronunciació que no interfereixi en la comunicació.

Expressar-se amb prou fluïdesa perquè pugui seguir-se sense molta dificultat el fil del discurs, encara que puguin produir-se pauses per planificar el que es dirà i en ocasions calgui interrompre i reiniciar el missatge per reformular-lo en termes més senzills i més clars per a l'interlocutor.

Interactuar de manera senzilla però efectiva en intercanvis clarament estructurats, utilitzant les fórmules o indicacions més comunes per prendre o cedir el torn de paraula, encara que puguin donar-se certs desajusts en la col·laboració amb l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Fa presentacions breus i assajades prèviament, amb suport visual (per ex., transparències, pòsters o un altre material gràfic), sobre aspectes concrets de temes acadèmics del seu interès, organitzant la informació bàsica en un esquema coherent i ampliant-la amb alguns exemples, i responent a preguntes senzilles dels oients sobre el tema tractat.

2. Se'n desfà amb prou eficàcia en situacions quotidianes i menys habituals que poden sorgir durant un viatge o una estada a altres països per motius personals o educatius (transport, allotjament, menjades, compres, estudis, relacions amb les autoritats, salut, lleure).

3. Participa en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre assumptes quotidians, en les que intercanvia informació i expressa i justifica opinions breument; narra i descriu fets ocorreguts en el passat o plans de futur; fa suggeriments; demana i dona indicacions o instruccions; expressa i justifica sentiments de manera senzilla, i descriu amb cert detall aspectes concrets de temes d'actualitat o d'interès personal o educatiu.

4. Participa en converses formals o entrevistes de caràcter acadèmic o ocupacional, sobre temes molt habituals en aquests contextos, intercanviant informació rellevant sobre fets concrets, demanant i donant instruccions o solucions a problemes pràctics, plantejant amb senzillesa i claredat els seus punts de vista, i justificant breument les seves accions, opinions i plans.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

– Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i detalls importants en textos, en format imprès o en suport digital, ben estructurats, i de curta o mitjana extensió, escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes

quotidians, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis o ocupacions i que contenguin estructures freqüents i un lèxic general d'ús comú.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida, relacions interpersonals (en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), i convencions socials (actituds, valors), així com els aspectes culturals bàsics que permetin comprendre informació i idees generals presents en el text.

Distingir la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació de la informació (per ex., nova davant coneguda, o exemplificació).

Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques i discursives d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar interès).

Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat de fórmules i expressions d'ús freqüent en la comunicació mitjançant textos escrits.

Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., ©), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identifica la informació més important en instruccions sobre l'ús d'aparells o de programes informàtics d'ús habitual, i sobre la realització d'activitats i normes de seguretat o de convivència en l'entorn públic i educatiu.

2. Entén el sentit general i els punts principals d'anuncis i comunicacions de caràcter públic, institucional o corporatiu clarament estructurats relacionats amb assumptes del seu interès personal o acadèmic, (per ex., sobre cursos, pràctiques, o beques).

3. Comprèn correspondència personal, en qualsevol suport incloent-hi fòrums en línia o blocs, en la qual es descriuen i narren fets i experiències, impressions i sentiments, i s'intercanvien informació i opinions sobre aspectes concrets de temes generals, coneguts o del seu interès.

4. Entén prou de correspondència de caràcter formal, institucional o comercial sobre assumptes que poden sorgir mentre organitza o fa un viatge a l'estranger

(per ex., confirmació o canvi de reserva de bitllets d'avió o allotjament).

5. Identifica la informació més important en textos periodístics en qualsevol suport, breus i ben estructurats i que tractin de temes generals o coneguts, i capta les idees principals d'articles divulgatius senzills sobre temes del seu interès.

6. Entén informació específica rellevant en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats (per ex., enciclopèdies) sobre temes relatius a matèries acadèmiques o assumptes relacionats amb la seva especialitat o amb els seus interessos.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

– Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

– Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

– Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre,

l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport digital, textos breus o d'extensió mitjana, i d'estructura clara sobre assumptes quotidians o temes d'interès personal o educatiu, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'estructures i un lèxic d'ús freqüent de caràcter general.

Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits senzills de longitud breu o mitjana, per ex., incorporant esquemes i expressions de textos model amb funcions comunicatives similars al text que es vol produir.

Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, ajustant el missatge, amb la propietat deguda, al destinatari i al propòsit comunicatiu.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents habituals de les esmentades funcions i els patrons discursius d'ús més comú per iniciar i concloure el text, organitzar la informació de manera que resulti fàcilment comprensible, o ampliar-la amb exemples.

Mostrar control sobre un repertori d'estructures sintàctiques i discursives comunes suficient per comunicar-se de forma senzilla però amb l'eficàcia deguda, seleccionant entre elles les més apropiades en funció del missatge, el propòsit comunicatiu i el destinatari del text.

Conèixer i utilitzar lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i

ocupacions, i un repertori limitat de fórmules i expressions d'ús molt freqüent en la comunicació per escrit.

Utilitzar les convencions ortogràfiques, de puntuació i de format d'ús molt freqüent, en textos escrits en diferents suports, amb prou correcció per no donar lloc a seriosos malentesos, encara que encara es puguin cometre errors que no interrompin la comunicació.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Completa un qüestionari amb informació personal, acadèmica o ocupacional (per ex., per participar en un camp arqueològic d'estiu).
2. Escriu notes, anuncis, missatges i comentaris breus, en qualsevol suport (per ex., a Twitter o Facebook), en els que sol·licita i transmet informació i opinions senzilles, respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.
3. Escriu, en un format convencional, informes molt breus i senzills en els quals dona informació essencial sobre un tema acadèmic, fent breus descripcions i narrat esdeveniments seguint una estructura esquemàtica.
4. Escriu correspondència personal, en qualsevol format, en la qual descriu experiències i sentiments; narra, de forma lineal, activitats i experiències passades (per ex., un viatge); i intercanvia informació i opinions sobre temes concrets en les seves àrees d'interès personal o educatiu.
5. Escriu correspondència formal bàsica, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, en la qual demana o dona informació, o sol·licita un servei, observant les convencions formals i normes de cortesia més comunes en aquest tipus de textos.

¹ Es pot prendre com a referència la graella corresponent de l'assignatura de primera llengua estrangera, en l'annex 1.

SEGONA LLENGUA ESTRANGERA II

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

– Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.
Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, dissenys, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, clarament estructurats, i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a una velocitat mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets o abstractes de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general,

la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text. Conèixer i utilitzar per comprendre els aspectes socioculturals i sociolingüístics del text relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica), i convencions socials (actituds, valors).

Distingir la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació o reestructuració de la informació (per ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

Reconèixer i aplicar a la comprensió del text, als coneixements sobre els constituents i a l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, així com els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Capta els punts principals i detalls rellevants de missatges gravats o de viva veu, clarament articulats, que contenguin instruccions, indicacions o una altra informació, fins i tot de tipus tècnic (per ex., en contestadors automàtics, o sobre com utilitzar una màquina o dispositiu d'ús menys habitual).

2. Entén el que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (per ex., a bancs, botigues, hotels, restaurants, transports, centres educatius), o menys habituals (per ex., en una farmàcia, un hospital, en una comissaria o un organisme públic), si pot demanar confirmació d'alguns detalls.

3. Comprèn, en una conversa informal en la qual participa, explicacions o justificacions de punts de vista i opinions, sobre diversos assumptes d'interès personal, quotidians o menys habituals, articulats de manera clara, així com la formulació d'hipòtesis, l'expressió de sentiments i la descripció d'aspectes abstractes de temes com, per ex., la música, el cinema, la literatura o els temes d'actualitat.

4. Comprèn, en una conversa formal o entrevista en què participa, informació

rellevant i detalls sobre assumptes pràctics relatius a activitats acadèmiques o ocupacionals de caràcter habitual i predictable, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, o que es reformuli, aclareixi o elabori, alguna cosa del que se li ha dit.

5. Distingeix, amb suport visual o escrit, les idees principals i informació rellevant en presentacions o xerrades ben estructurades i d'exposició clara sobre temes coneguts o del seu interès relacionats amb l'àmbit educatiu o ocupacional.

6. Identifica aspectes significatius de notícies de televisió clarament articulades, quan hi ha suport visual que complementi el discurs, i també l'essencial d'anuncis publicitaris, sèries i pel·lícules ben estructurats i articulats amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua, i quan les imatges facilitin la comprensió.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Concebre el missatge amb claredat, distingint la seva idea o idees principals i la seva estructura bàsica.

– Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

– Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, en el seu cas, als models i fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

– Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

– Modificar paraules de significat semblant.

– Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

– Demanar ajuda.

– Assenyalar objectes, usar dítics o fer accions que aclareixen el significat.

– Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

– Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Produir textos breus o de longitud mitjana, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre formal, neutre o informal, en els quals s'intercanvien informació, idees i opinions, es justifiquen de manera simple però suficient els motius d'accions i plans, i es formulen hipòtesis, encara que de vegades hi hagi titubejos per cercar expressions, pauses per reformular i organitzar el discurs i sigui necessari repetir el que s'ha dit per ajudar l'interlocutor a comprendre alguns detalls.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus o de longitud mitjana i d'estructura simple i clara, explotant els recursos dels que es disposa i limitant l'expressió a aquests; recurrent, entre altres, a procediments com la definició simple d'elements per als que no es tenen les paraules precises, o començant de nou amb una nova estratègia quan

falla la comunicació.

Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al canal de comunicació, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la.

Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs de manera senzilla però eficaç.

Conèixer i utilitzar lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent.

Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, si bé els interlocutors poden necessitar repeticions si es tracta de paraules i estructures poc freqüents, en l'articulació de les quals es poden cometre errors que no interrompin la comunicació.

Mantenir el ritme del discurs amb prou fluïdesa per fer comprensible el missatge quan les intervencions són breus o de longitud mitjana, encara que puguin produir-se pauses, vacil·lacions ocasionals o reformulacions del que es vol expressar en situacions menys habituals o en intervencions més llargues.

Interactuar de manera senzilla però efectiva en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o indicacions habituals per prendre o cedir el torn de paraula, encara que es pugui necessitar l'ajuda de l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Fa presentacions breus, ben estructurades, assajades prèviament i amb suport visual (per ex., PowerPoint), sobre aspectes concrets de temes acadèmics o ocupacionals del seu interès, organitzant la informació bàsica de manera coherent, explicant les idees principals breument i amb claredat, i responent a preguntes senzilles dels oients articulades de manera clara i a velocitat mitjana.

2. Es desenvolupa adequadament en situacions quotidianes i menys habituals que poden sorgir durant un viatge o una estada a altres països per motius personals,

educatius o ocupacionals (transport, allotjament, menjades, compres, estudis, feina, relacions amb les autoritats, salut, lleure), i sap sol·licitar atenció, informació, ajuda o explicacions, i fer una reclamació o una gestió formal de manera senzilla però correcta i adequada al context.

3. Participa adequadament en converses informals cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre assumptes quotidians o menys habituals, en les que intercanvia informació i expressa i justifica breument opinions i punts de vista; narra i descriu de forma coherent fets ocorreguts en el passat o plans de futur reals o inventats; formula hipòtesis; fa suggeriments; demana i dona indicacions o instruccions amb cert detall; expressa i justifica sentiments, i descriu aspectes concrets i abstractes de temes com, per exemple, la música, el cinema, la literatura o els temes d'actualitat.

4. Pren part en converses formals, entrevistes i reunions de caràcter acadèmic o ocupacional, sobre temes habituals en aquests contextos, intercanviant informació pertinent sobre fets concrets, demanant i donant instruccions o solucions a problemes pràctics, plantejant els seus punts de vista de manera senzilla i amb claredat, i raonant i explicant breument i de manera coherent les seves accions, opinions i plans.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus o de longitud mitjana i ben estructurats escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians o menys habituals, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis, ocupació o feina i que contenguin estructures i un lèxic d'ús comú, tant de caràcter general com més específic.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer, i utilitzar per comprendre el text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida i entorn socioeconòmic, relacions interpersonals (generacionals, o en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), i convencions socials (actituds, valors), així com els aspectes culturals generals que permetin comprendre informació i idees presents en el text.

Distingir la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació o reestructuració de la informació (per ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, així com els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., &, ¥), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identifica informació rellevant en instruccions detallades sobre l'ús d'aparells, dispositius o programes informàtics, i sobre la realització d'activitats i normes de seguretat o de convivència (per ex., en un esdeveniment cultural, o en una residència d'estudiants).

2. Entén el sentit general, els punts principals i informació rellevant d'anuncis i comunicacions de caràcter públic, institucional o corporatiu clarament estructurats, relacionats amb assumptes del seu interès personal, acadèmic o ocupacional (per ex., sobre cursos, beques, ofertes de treball).

3. Comprèn correspondència personal, en qualsevol suport incloent-hi fòrums en línia o blocs, en la qual es descriuen amb cert detall fets i experiències, impressions i sentiments; es narren fets i experiències, reals o imaginaris, i s'intercanvien informació, idees i opinions sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes generals, coneguts o del seu interès.

4. Entén prou de cartes, faxos o correus electrònics de caràcter formal, oficial o institucional com per poder reaccionar en conseqüència (per ex., si se li sol·liciten documents per a una estada d'estudis a l'estranger).

5. Localitza amb facilitat informació específica de caràcter concret en textos periodístics en qualsevol suport, ben estructurats i d'extensió mitjana, com ara notícies glossades; reconeix idees significatives d'articles divulgatius senzills, i identifica les conclusions principals en textos de caràcter clarament argumentatiu, sempre que pugui rellegir les seccions difícils.

6. Entén informació específica important en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats (per ex., enciclopèdies, diccionaris, monografies, presentacions) sobre temes relatius a matèries acadèmiques o assumptes ocupacionals relacionats amb la seva especialitat o amb els seus interessos.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

– Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

– Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

– Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.

– Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i

processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Críteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus o de longitud mitjana, coherents i d'estructura clara, sobre temes d'interès personal, o assumptes quotidians o menys habituals, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant adequadament els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'expressions, estructures i un lèxic d'ús freqüent, tant de caràcter general com a més específic dins la pròpia àrea d'especialització o d'interès.

Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits breus o de mitjana longitud, per ex., rephrasejant estructures a partir d'altres textos de característiques i propòsits comunicatius similars, o redactant esborranys previs.

Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al suport textual, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text escrit adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la.

Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs de manera senzilla però eficaç.

Conèixer i utilitzar lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent.

Utilitzar les convencions ortogràfiques, de puntuació i de format més freqüents amb raonable correcció de manera que es compregui el missatge, encara que pot donar-se alguna influència de la primera o altres llengües; saber emprar els recursos bàsics de processament de textos per corregir els errors ortogràfics dels textos que es produeixen en format electrònic, i adaptar-se a les convencions

comunes d'escriptura de textos en Internet (per ex., abreviacions o altres en xats).

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Completa un qüestionari detallat amb informació personal, acadèmica o laboral (per ex., per sol·licitar una beca).
2. Escriu notes, anuncis, missatges i comentaris breus, en qualsevol suport, en els que sol·licita i transmet informació i opinions senzilles i en els que ressalta els aspectes que li resulten importants (per ex., en una pàgina web), respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.
3. Escriu, en un format convencional, informes breus i senzills en els quals dóna informació essencial sobre un tema acadèmic, ocupacional, o menys habitual (per ex., un accident), descrivint breument situacions, persones, objectes i llocs; narrat esdeveniments en una clara seqüència lineal, i explicant de manera senzilla els motius de certes accions.
4. Escriu correspondència personal i participa en fòrums, blocs i xats en els quals descriu experiències, impressions i sentiments; narra, de forma lineal i coherent, fets relacionats amb el seu àmbit d'interès, activitats i experiències passades (per ex., sobre un viatge, un esdeveniment important, un llibre, una pel·lícula), o fets imaginaris; i intercanvia informació i idees sobre temes concrets, assenyalant els aspectes que li semblen importants i justificant breument les seves opinions sobre aquests.
5. Escriu correspondència formal bàsica, dirigida a institucions públiques o privades o entitats comercials, fonamentalment destinada a demanar o donar informació, sol·licitar un servei o fer una reclamació o una altra gestió senzilla, observant les convencions formals i normes de cortesia usuals en aquest tipus de textos.

¹ Es pot prendre com a referència la graella corresponent de l'assignatura de primera llengua estrangera, en l'annex 1.